

Pietarissa Toukokuun 14/ 97.

Rakka rakas !

Yö sentään tätä elämää tekeineen.
Koko viikko viikon oli syvimmilläni olti mun
pitää, Sekalle kirjottaa — mutta nuo ainsit
hommat — Latti taas erityni kirellisiä tilauk-
sia, niin että mun tuli olla koko päivät lehten
puolella, ei ainoastaan määräilemässä, ajatelmis-
sa mutta aikien kiittämisestikin Työntekijä
mukana. — Sunnuntaina olin taas kovi
väsymyt. Tiukan oli syynä Maijan pinnainen
kirje. ^{x)} Voi, j' alen valitukseensa väyryä !
Oii, rakas tulee äidille tehtävä, kuin
Maija tulee kotiin — minun tulee
saada lapsi järkiinsä ! — muuten murena
mukana ...

x) Rakka pelkää eron hetken ! — kenties aavistus senno olti
hän enään syksyllä palaja ... Tietyti kojetan kiinti saada suostumaan
Viipurin tyttöseoulun. Muta kinnosa en osaa. Eikö se ole
Sekartakin paras, Maijan rauhalle ?

Onhan se kummallista näitten välillemme kieltänyt-
 ta tapuuten kulkea. Silloin kuin Sinä Pikkasen
 kärsit epätoivon tuskin — kärsin minä
 mukana — minä itkin unettomia öitä osovotta
~~kärsimäni~~ — suruini. Olitthan silloin käänty-
 nyt puoleeni kuin äidin rakkauden luottava avo-
 mielinen poika, selitellen surusi ja henkiset
 kärsimisesi, ja minä osaitin Sinulle ymmär-
 tävää osanottoa...

Nyt, olen toivonut Sinulta jotakin ta-
 kaisi — olen toivonut että kohtelisit Maijan
 veljorakkauden huomaavalla säätillä —
 neuvoen ja rohkaisen häntä.

Tuollainen huomaavaisuutesi olisi ollut hä-
 nelle suuri huojanus *).

Eikö toivonut ollut niin suuri kuin
 Sinun vaatimuksesi silloin. Olitthan va-
 timut että Maija rakastaisi Sinua, tulisi omak-
 sesi — siivellytytesi tujaksi — elämän
 taveriksi. j. m. p. m. — ja oikea lapsi
 — — — rakasti — uskalsi — luotti

* Tämä on minun antama — oli se kaikkien rakkauden luottava — kättä kiittää.

oikein ihmissä
minä on vanha muutto kuin tuntea että, rakasta se on
sitten alkoi sen laista oikein ihmissä
käsitteä

Luikkavointa on ajatella Isäsi jalous -
hyvyys. Ainiin sylin olli hän vartion
lapsi rukkani - sillä hän luuli sen ole-
van pojallensa rakkaana. - Sittenkin
vielä kuin hän huomaisi yhteisen petty-
myksen, - ositti. Hän itoensi uhraavaa
rakkautta, edelleen sujellessa laotani pa-
heersään, ikään kuin kokien korvata
ajattelemattoman poikansa tekoa. . . .

Yulma ja itsekäs olisin, jos edet-
leen heunoisin hyväkseni käyttäen ara-
voisan Isäsi uhraavaa hyvyttä.

Käsitänkin kuinka rauha on tarmey-
delleen tärkeä.

Pekka, Pekka paljo jui sydämelellä
ni jota on nyt jaksaa kertoa. Olen hieman
väsynyt.

Nuo uokannon asiatthan ne on tärkeim-
mät.

Minusta näyttää sillä, että nuo
Jeesuksen opinmukaiset "viisi käsi-

Ai, ai maa kiittimistä! Olin ~~st~~
unohdtaa kiittää viimeisellä perin huokoa-
ta yhdessä alosta sen vierasvaraisuudesta siellä
— olin ajalla. Kiitos, kiitos mitä sydämillä
sin! Olin vielä hieman pahoillani
että ehkä häiritseä Sinun homiasi —
senahdin sen aina kiitoksen pian.

Oli kaveri kumpiote ajatuksien
vaihtoa, kanssasi puhuminen.
Sääli vaan kuin kaikki jos ihan kuin
kerken — ja antas vielä nuo tuhat jouk-
ko nusia ajatuksi kuin sifan ~~tuhat~~
kateentai. Joskin tuhannessa puole-
sa tulisi puhelukumme y loppua.

Tietämättä vaan — keske-
nään tavataan. ^{Ehkäpä joskus sentään}
^{piatyt täällä!} ^{Se olisi perin huokoa}
Sille on nuo vielä kiittämisen
Marian puolesta. Minä huomaisin että
olet aikasii tuhlanut auttamalle häntä
lähyydessä. Lähew ei muelotani riittä
paljon kiitos — sillä aika on rahaa — kumala-
luovat ihmiset sanovan. En nyt kumminkaan

tarvitse luulla olevani, kervoin myöten
velaan". Tiedän että helposti välimme
savimme. Eräksi nyt saam suuret ki-
tehdät!

Tämän osan kirjittä voin nyt a-
Maijan lukea edelliötä ei.

Tiina on kylliksi hänen nähdäkseen
että olen terve ja reipas!

Monilukuset terveiset ki-
sille tutuille — huonekumpalleni
Osakarille erittäin! Mutta etuisaan
Ascoföörille, sekä minulle pikku ihmisille
sillä! Lerdelle kirjoitan aivan pien.

Tiinan Pekan jatkus kirjoittamaan
äidillä.

Ole hyvä ja lähete tekaisin se kirjien
osa. Tikkä kuinka tehdät?

On mulla vielä paljo jällellä joita
aina lujen, sellain kuin tahdon sinun
tuntea entiota hyväsydämmiötä paikka!

Nykyinen Pekka on minusta liian

v. Ehkänpä kuitenkin nykyistä
vikeen tunte! Kain tullen paremmiin tan-
temaan niin arvoitelen sitte!